

Louise Morr  was niet zeer gerust.

Waar bleef Andr  ?

Nu moest hij al thuis geweest zijn !

Hedenavond moest ze naar de plaats van afspraak, om haar zuster te wreken.

Ze was nog 't kind der heide, zacht van gemoed, maar toch ook heftig, als ze onrecht leed.

En Siska van de Beerselhoeve was haar zuster. En haar dood moest zij, Louise, wreken !

Maar hoe zou ze de wraak uitvoeren ?

Politie halen en Cartouche laten gevangen nemen, of zelf 't wapen voeren !

Ze schrikte terug voor 't laatste, maar Cartouche's aan houding zou ook veel anderen ten val brengen.

Pierre bemerkte wel, dat Louise iets voor hem verborg, en hij wantrouwde de broeder, die haar gisteren een bezoek gebracht had.

Maar tot Andr 's vrouw zei hij echter niets, en hij werkte als op andere dagen.

Pas was 't duister of er werd op de deur geklopt, en weer stond Sus Morr  voor de deur.

— Is mijn zuster thuis ? vroeg hij.

— Ja, antwoordde Pierre.

— Leid mij dan bij haar ! Ik moet haar spreken !

De knecht had de man liever de deur voor de neus toegeworpen, maar hij was toch Louise's broeder, en dus leidde hij hem boven.

— Sus ! riep Louise verrast.

— Ik moet u even spreken... Kan niemand ons horen ?

— Neen...

— Die knecht ook niet ?

— Neen ! Maar luister...

BAKELANDT

BLANKE
SLAVINEN

- Louise, ge zult hedenavond komen, niet waar?
- Vast en zeker!
- Hebt ge een wapen?
- Moet ik Cartouche doden?
- Anders doodt hij u...
- Maar ik kon ook de politie waarschuwen?
- Zijt ge krankzinnig? De politie verwittigen? En al die andere mannen van de heide?

- Die zijn ook schuldig...
- Niet allen! Waart gij plichtig? En André?
- Maar een moord...
- En Siska! zei de jongeling listig.
- Arme Siska! Welnu ja, ik heb een wapen...
- Luister! Ik zal Cartouche meeleden...
- En gij hadt gebroken met hem!
- Ja, maar hij weet het nog niet, ik zal hem dus meleden. Luister nu goed!

Gij verbergt u onder 't kerkportaal... Cartouche zal met de rug naar u toestaan en een huis bekijken... Gij springt toe... en ik denk aan Siska... de brave, onschuldige Siska!

- Maar een moord, Sus... herhaalde Louise.
- 't Is een weldaad! Cartouche zoekt uw leven en dat van André...

Het meisje aarzelde een tweede maal.

- Neen, Sus, dat gaat niet. Ik gruwel er van.

Zij sloeg de handen voor haar ogen.

Sus Morr  drong weer aan :

— Louise, ik heb aan u gedacht, omdat ge veel te wreken hebt... De beul belaagde uw eer, uw leven, dit van uw nabestaanden... Denk er om dat de wraak zoet is !...

Het meisje staarde peinzend voor zich heen. Zij had zich gans laten bepraten. Zij haatte Cartouche! Hij was een onmens en zou gestraft worden !... Ja, nu was zij er toe bereid, zij zelve zou de dodelijke steek toebrengen... Zij zelve zou wraak nemen voor al het leed haar en de haren aangedaan !... Sus Morr  had gelijk : De wraak is zoet.

Zij aarzelde dan ook niet meer, maar wendde zich tot Sus, zeggend :

- Ik zal op mijn post zijn, Sus!
- Ge kent het uur?... Ik zal u naar huis geleiden.
- Ik vertrek langs 't achterpoortje.

— Voortreffelijk! Niemand kan iets weten van uw tocht. Maar is Andr  nog niet huis? vroeg de ellendige huichelaar.

- Neen, nog niet. Ik ben ongerust over hem!
- Waarom? Zaken zijn niet altijd spoedig vereffend.
- Als men hem maar niet aangerand heeft?

— In 't Land van Waas? Daar zijn geen rovers. Maak u niet nodeloos ongerust, Louise.

Na nog enige tijd listig over Siska gesproken te hebben, ging Sus Morr  heen. Pierre liet hem uit.

- Er is iets gaande, dacht de knecht. Ik vertrouw die kerel niet.

THE GREAT BRITISH
EMERALD
BAKELANDT

JAN VAN CONTICH
JOHAN VERDIJCK

DE BENDE VAN
BAKELANDT

Deel II

ANTWERPEN
UITGEVERSFIRMA L. OPDEBEEK
1955